

హరింద్రమిట్టి

విభావరలక్ష్మి

అబ్బబ్బ, మీ పని ఎప్పటికీ తెము
లుందో, విసుగుస్తోంది. చీర చెరగుతో
చెయ్యి తుడుచుకొంటూ వంటింట్లోంచి
హాలోకి వచ్చింది దేవకి.

దేవకి, దువ్వెనేదీ? బెద్ రూమ్ లోంచి
శ్రీవారి గావుకేకలు వివిపిస్తున్నాయి

క్షణం తీరికుండదు పది దాపేవరకూ.
పిల్లలు యిప్పుడే కదండీ దువ్వకొని

వెళ్ళేరు ఎక్కడపెట్టేరో చూడండిసరిగా
హాలోంచే సమాధానం చెప్పింది.

ఇంతలోనే తలుపు దబదబా చప్పు
డవ్వటంతో ఆ నస్తున్నా అంటూ వీధి
తలుపు తీసింది

“ఏమీ గంగీ: పనివేళలో ప్రొద్దున్నే
రావద్దని ఎన్నిసార్లు చెప్పాను? మధ్యా
హ్నం వస్తేనాకు తీరుబడిగా వుంటుంది”

“ఎవో లెండమ్మగోరూ! నుదినాల సాకిరేవు కెల్లాల. అందుకని యిప్పుడే తెచ్చేసివా బట్టలు—” బట్టల మూట పప్పు తూ అంది గంగి.

చావత్తెచ్చి పరచింది దేవకి.

బట్టలు వేటికవి విడివిడిగా పెతుకోం? గంగి, మరి నేవెళ్ళొస్తా దేవకి—అన్నాడు రామారావు బూటు పేసుకొంటూ

భరను మెట వరకూ సాగనంపి, నెకిలు, సందులో కనుమరుగయ్యేవరకూ చూసూ నిలబడిన దేవకి, గంగి అరుపుతో యీ లోకంలోకి వచ్చింది.

“అమ్మగోరూ! బుక్కట్టుక రండి, పదు సూదురుగాని”

“గంగీ! యీ పుస్తకం వకటి ఎక్కడ దాచినా పిలలు వాళ్ళ పుస్తకాలలో కలిపేసారు. నువ్వు వచ్చిన తరువాత అరగంజేనా వెతకాలి ఆ పుస్తకం కోసం”

“మనకది కొత్తేబండి—ముసి ముసి నవ్వులు చిలకరిస్తూ అంది గంగి.

వెతగా వెతగా చెక్కపెట్టి వెనక, మట్టికొట్టుకుపోయి కనిపించింది పుస్తకం.

“ఎమిటి గంగీ! మళ్ళీ యీసారికూడా రెండూ చిన్నచొక్కాలు, ఒక తువ్వలు తేవాలి. నీకు ఎలా కుదర్చాలో నాకు తెలుసు డబ్బివ్వకపోతే సరి”

“ఎటమ్మగోరూ — ఎవరి గుడ్డలో నేనా కలిపినయ్యేమో! చాలాబ్బాయి గారి చొక్కాలు నేనుసి తెతాలెండి, నాడబ్బు లిచ్చేయ్యండి—సోడా అవీ కొనాల.”

“తువ్వాలు, జుబ్బాలు తెచ్చాకే వచ్చిస్తాను, మరెవరి దగరేనా తీసుకో!”

“నే వెతుక్కొస్తాగదా, రేపిపాటికి డబ్బిచ్చేయ్యం డమ్మగోరూ” అడిగింది మళ్ళీ.

“ఎన్నిసార్లు చెప్పను నీకు? ఇంకెక్కడైనా తీసుకో — బట్టలు తెచ్చివ్వగానే ఇచ్చేస్తాను” మరింక మాట్లాడేది లేదన్నట్లు తేబులు మీదున్న పత్రికలో బొమ్మలు చూడసాగింది.

సరేలెండమ్మగోరూ, రేపు మీ గుడ్డలట్టుకొచ్చి డబ్బులట్టుక పోతాను. రుస రుసలాడూ మాసిన గుడ్డలమూట చంక నెట్టుకుని బయటకు నడిచింది రంగి.

అమ్మయ్య— అనుకొంటూ వీధితలుపు గడియవేసి వచ్చింది దేవకి కుర్చీలో చీర ఆమె దృష్టిలో పడింది.

గులాబిరంగు ఫుల్ వాయిర్ చీర. ఎక్కువపాతడి కాదేమో మెరుపు మాయ లేదు. నల్లటి గుత్రాల బోర్డరుతో ముచ్చటగా వుంది

బహుశా రంగి మర్చిపోయివుంటుంది బట్టలన్నిటితో పాటు, ఆ చీరను కూడా బీరువాలో పెట్టింది.

భోజనం చేసున్నంతసేపూ ఆ చీర గురించే ఆలోచన—చూటివాడికి ఒక చిన్న వెండిగిన్నె కొందామనివుంది. ఆయనతో చెప్పే, ఆ వెండి బోలెడు వర, ఎందుకు లెద్దూ అని త్రాసిపారేస్తారు.

ప్రోనీ.... ఆ ఆలోచన వచ్చేసరికి దేవకి మనస్సు ఆనంద శానిండిపోయింది గబగబా భోజనం ఉత్సాహంతో.

రెండురోజులు గడిచినా గంగిరాతేను

మూడోరోజున, బట్టలు తేవలసినవి తెచ్చేసి, డబ్బు వట్టుకెళ్ళిపోయింది. అది చీరప్రస్తావనే తీసుకొని రాలేదు. తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకొంది దేవకి.

మన బాబిగాడికి వెండిగిన్నె కొన్నాను ఛోజనాల సమయంలో మెల్లిగా చెప్పింది తర్తలో.

వెండిగిన్నె? ఎందుకప్పుడు ఈ నెల అసలే లోటుబడ్డెవ్.

మనకు లోటు బడ్డెవ్ ఏ నెల లేదు కనుక—కర్తకంగారుకీ నర్తకాపుకొంటూ అందిదేవకి. నిజంగా వెండిగిన్నె కాదండీ బాబూ వెండిగిన్నె ఆకారంలో వున్న స్తీలు మట్టుగిన్నె.

టహో! పాతబట్టల వాళ్ళ దగర కొన్నావా? మొన్ననేగా కొందామన్నా బట్టలేమి లేవన్నావు!

ఒకచీర, పెద్దాడి పాతనిక్కరు చొక్కా వేస్తేనే యిచ్చాడు. బహువుకూడా వుంది బాగానూ వుందికదా అని పుచ్చుకొన్నాను పైకెగరేస్తూ అంది దేవకి.

నీ గిన్నెనుచూసి తరువాత మురిసిపో దువుగాని కానీ, మాకు మజ్జిగ పౌయ్య మని చిన్నపము—సిల్లిద్దరూ పకపకా నవ్వాడు.

రెండోరోజులు చంటాడికి వెండి గిన్నెలో అన్నం తినిపించింది ముద్దుగా ఎందుకో ఆ గిన్నెను చూసినప్పుడల్లా ఆ చీర గుర్తుకొచ్చేది. ఎవరిదో! గంగిని

వాళ్ళు ఎన్ని చీరాల్లో సున్నారో! కొంచెం బాధగా అనిపించింది దేవకి.

మూడోరోజున మామూలుగా అన్నం కలుపుదామని, ఆలమారులో శుభ్రంగా తోమి బోరించిన గిన్నె తిసింది దేవకి.

ఏముంది. స్తీలుగిన్నె యినుపముక్కలు నలగా, అక్కడక్కడా తెల్లగా మారుస్తూ, నీకిదే శాసి, అన్నట్లుగా వెక్కిరిస్తూ కనిపించింది.

పక్కింటి పిన్నిగారి మాటలే చెవులో మారుమోగాయి యీ మధ్య యినుప సామానానికి స్తీలుపూతపూసి అమ్ముతున్నారట. జాగ్రత్త సుమీ! ఏమైనా కొన్నప్పుడు, బ్రెమయింది అన్నట్లు బాబిగాడు చీరకుచ్చెళ్ళు లాగుతూండటంతో యీ లోకంలోకి వచ్చిన దేవకి, చివరకు నాకు మిగిలినదేమిటి అనుకొండి, నిర్లిప్తంగా.

రు. 6/- లతో

‘ఇంగ్లీషు మెట్రిక్
ప్యాసవ్వండి’

400 పేజీలు ధర రు 6/-

పోస్టేజి, ప్యాకింగు రు 2-25 అదనం

అసాధారణమైన ఈ పుస్తకం సహాయముతో హై / హయ్యర్ సెకండరీ తరగతులు తప్పక ఉత్తరులయేందుకు హమి యిస్తాం.

Cambridge Book Depot
(FA-1) Jaigari ALIGARH